

- 3) In een situatie als in het hoofdgeding aan de orde moet de nationale rechter elke bepaling van de nationale wet die strijdig is met artikel 43 EG buiten toepassing laten.

(¹) PB C 89 van 19.3.2011.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 5 september 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel d'Amiens — Frankrijk) — Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd tegen Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Zaak C-42/11) (¹)

(Politie en justitie samenwerking in strafzaken — Kaderbesluit 2002/584/JBZ — Europees aanhoudingsbevel en procedures van overlevering tussen lidstaten — Artikel 4, punt 6 — Grond tot facultatieve weigering van tenuitvoerlegging van Europees aanhoudingsbevel — Uitvoering in nationaal recht — Aangehouden persoon die staatsburger is van uitvaardigende lidstaat — Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met oog op tenuitvoerlegging van vrijheidsstraf — Regeling van lidstaat die mogelijkheid van niet-tenuitvoerlegging van Europees aanhoudingsbevel beperkt tot geval van gezochte personen met nationaliteit van die lidstaat)

(2012/C 331/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel d'Amiens

Partij in het hoofdgeding

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Cour d'appel d'Amiens — Uitlegging van artikel 4, punt 6, van het kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1) en artikel 18 VWEU — Europees aanhoudingsbevel dat is uitgevaardigd met het oog op de tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf — Regeling van een lidstaat die de mogelijkheid van niet-tenuitvoerlegging van een Europees aanhoudingsbevel beperkt tot het geval van gezochte personen met de nationaliteit van die lidstaat — Discriminatie op grond van nationaliteit

Dictum

Artikel 4, punt 6, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten en artikel 18 VWEU

moeten aldus worden uitgelegd dat een lidstaat bij de omzetting van bedoeld artikel 4, punt 6, weliswaar kan beslissen de gevallen te beperken waarin de nationale uitvoerende rechterlijke autoriteit kan weigeren een binnen de werkingssfeer van deze bepaling vallende persoon over te leveren, doch dat hij staatsburgers van andere lidstaten die op zijn grondgebied verblijven of er ingezetenen zijn, niet volledig en automatisch van de werkingssfeer van dit artikel kan uitsluiten ongeacht de banden die deze staatsburgers met die lidstaat hebben.

De verwijzende rechter dient het nationale recht zo veel mogelijk in het licht van de bewoordingen en het doel van kaderbesluit 2002/584 uit te leggen, het gehele nationale recht in beschouwing nemend en met toepassing van de daarin erkende uitleggingsmethoden, om de volle werking van dit kaderbesluit te verzekeren en tot een oplossing te komen die in overeenstemming is met de daarmee nagestreefde doelstelling.

(¹) PB C 103 van 2.4.2011.

Arrest van het Hof (Grote kamer) van 5 september 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht — Duitsland) — Bondsrepubliek Duitsland/Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11) (¹)

(Richtlijn 2004/83/EG — Minimumnormen voor verlening vluchtelingenstatus of subsidiaire-beschermingsstatus — Artikel 2, sub c — „Vluchteling” — Artikel 9, lid 1 — Begrip „dadens van vervolging” — Artikel 10, lid 1, sub b — Godsdienst als grond van vervolging — Verband tussen deze grond van vervolging en dadens van vervolging — Pakistaanse onderdanen, leden van religieuze gemeenschap ahmadiyya — Handelingen van Pakistaanse overheidsinstanties ter vermindering van recht op openbare godsdienstbelijdenis — Handelingen voldoende ernstig voor gegronde vrees van betrokkene om te worden blootgesteld aan vervolging op grond van zijn godsdienst — Beoordeling op individuele basis van feiten en omstandigheden — Artikel 4)

(2012/C 331/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Bondsrepubliek Duitsland

Verwerende partijen: Y (C-71/11), Z (C-99/11)

in tegenwoordigheid van: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge